

خبرها

ایران واردکننده گازوئیل شد

مهر؛ معاون امور بین الملل شرکت ملی نفت ایران از تبدیل شدن ایران به واردکننده گازوئیل در سال جاری خبر داد.
حجت الله غنیمی فرد گفت: با توجه به مصرف بالای گازوئیل در کشور، در سال جاری ایران به واردکننده گازوئیل تبدیل شده به گونه ای که ۴۰۰ میلیون دلار برای واردات گازوئیل اختصاص داده شده است.
در حال حاضر روزانه به طور میانگین ۹۰ میلیون لیتر گازوئیل در کشور مصرف می شود. وی درباره وضعیت کنونی واردات بنزین کشور گفت: آخرین محموله ۲/۵ میلیارد دلار بودجه واردات بنزین با توجه به قیمت های بالای آن در بازار بین المللی خریداری و به تازگی وارد کشور شده است. وی اضافه کرد: با توجه به میانگین مصرف بنزین در کشور که معادل ۷۱ تا ۷۲ میلیون دلار است با این میزان اعتبار روزانه ۳۱ میلیون لیتر واردات بنزین صورت گرفته که همان طور که قبلاً نیز گفته شده بود کفاف مصرف پنج ماه امسال را داده و دیگر اعتباری برای واردات اختصاص داده نشده است.
به گفته وی با توجه به تقویم نفتی تا پایان فصل تابستان، ۴۰ روز باقی مانده است اما هنوز قیمت بنزین در بازارها بالا است. وی اضافه کرد: از سویی دیگر با رسیدن به اواخر فصل تابستان نیازهای مربوط به فرآورده های سوخت حرارتی رشد یافته و مصرف بیشتر آنها در فصل پاییز باعث شده که از حالا بالاışگران خود را آماده کنند.
به گفته وی از این پس تقاضای برای نفت سفید، گازوئیل و نفت کوره نیز افزایش می یابد.

۱۰ میلیارد یورو مبادلات ایران و اروپا

مهر؛ مرکز آمار اتحادیه اروپا اعلام کرد ارزش مبادلات تجاری این اتحادیه با ایران در شش ماهه نخست سال ۲۰۰۶ به رقم ۱۰ میلیارد یورو رسید که ۶/۴ میلیارد یورو آن صادرات اتحادیه اروپا و ۵/۷ میلیارد یورو نیز واردات این اتحادیه از ایران بوده است.
به گزارش یوروستات صادرات اروپا به ایران در نیمه نخست سال ۲۰۰۶ به ۴ میلیارد و ۶۹۰ میلیون یورو رسید که نسبت به مدت مشابه سال گذشته کاهش ۴/۸ درصدی نشان می دهد.
در مقابل واردات اروپا از ایران در همین مدت به ۵ میلیارد و ۴۷۷ میلیون یورو رسید که رشدی ۳۵ درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته داشته است.
از کل رقم ۵/۴ میلیارد یورویی صادرات کشورمان به اروپا ۴/۷ میلیارد یووری آن را (۸۷ درصد) نفت خام و سایر حامل های انرژی تشکیل داده است.
همچنین در حالی که طی چند سال اخیر تراز تجاری ایران با اتحادیه اروپا همواره به سود اروپا بود در شش ماهه نخست سال ۲۰۰۶ تراز تجاری به سود ایران شد و ایران با مازاد ۷۳۶ میلیون یورویی در مبادله با اروپا مواجه شده است.

۳۰ میلیارد تومان بدهی بلوچستان به بانک کشاورزی

فارس؛ عضو هیات رئیسه کمیسیون کشاورزی با تاکید بر محرومیت استان سیستان و بلوچستان گفت: مردم این استان ۲۹ میلیارد تومان به بانک کشاورزی بدهکار هستند.
به گزارش ستاد اطلاع رسانی اردوهای هجرت بسیج سازندگی هدایت‌الله میرمرازهی افزود: امسال زمان خشکسالی استان سیستان و بلوچستان به ۹ سال می رسد، به همین دلیل مردم قادر به بازپرداخت بدهی های خود به بانک کشاورزی نیستند.
نماینده شهرستان سراوان واقع در استان سیستان و بلوچستان ادامه داد: با توجه به این که اهالی این استان از راه کشاورزی و دامداری اِزتراق می کنند، خشکسالی در سال های اخیر به طور کلی زندگی آنان را فلج کرده است.
میر رازدهی با اشاره به محرومیت بیشتر فرق استان سیستان و بلوچستان به دلیل دورافتادگی و توفان های ۱۲۰ روزه شرقی گفت: دولت بدهی مردم شهرستان محرم زابل را به بانک کشاورزی تسهیل کرده است.
وی با بیان این که مردم هفت شهرستان دیگر در استان سیستان و بلوچستان به بانک کشاورزی بدهی دارند بر توانایی آنان برای پرداخت بدهی شان تاکید کرد و خواستار بخشیده شدن این ۲۹ میلیارد تومان توسط دولت و بانک کشاورزی شد.

سروش و نوروز همچنان در حال تعمیرند

ایسنا؛ کار انتقال اکثر شرکت های تابع شرکت ملی نفت به مناطق عملیاتی شان انجام شده و در مورد دو شرکت (نفت فلات قاره و نفت مرکزی) نیز در برنامه ریزی هستیم.
غلامحسین نودزی –مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران – در حاشیه مراسم اعضای قرارداد ساخت نیروگاه هزار مگاواتی بعثت در منطقه عسلویه به بیان این مطلب در مورد انتقال غیرقانونی ذکل حفاری فوجونجا به امارات نیز گفت: این موضوعی است که بین پتروپرایمر و پیمانکارانش مطرح شده و به طور قانونی در حال پیگیری است.
وی در پاسخ به سئوالی مبنی بر آماده شدن لایحه واردات بنزین نیز گفت: ما هم منتظر خیرش هستیم.
نودزی در خصوص ادغام شرکت های زیرمجموعه شرکت ملی نفت نیز گفت: ما عملجاری برای ایجاد این شرکت ها نداریم و در حال بررسی ساختار آنها هستیم و این کار منوط به تهیه و تصویب اساسنامه جدید شرکت ملی نفت است.
وی در ادامه با بیان این که کار تعمیر سکوهای سروش و نوروز در حال انجام است، گفت: در حال حاضر میزان تولید این دو سکو حدود ۱۴۵ هزار بشکه است و کار تحویل سکوها به صورت فاز به فاز در حال انجام است.
ضمن این که تمام نفت تولیدی از سکوهای سروش و نوروز به فروش رسیده است.

پرداخت خسارت ناشی از قطع گاز

مهر؛ مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران گفت: خسارات وارد شده به مردم شهرهای شمالی کشور که ناشی از قطع گاز بوده است، جبران می شود.
سیدرضا کسایی زاده در مراسم آغاز عملیات اجرایی خط انتقال گاز شمال شرقی کشور با اشاره به موضوع فوق اذعان داشت: با توجه به اینکه ما دومین کشور دارای ذخایر گاز طبیعی در جهان هستیم و رویکرد دولت بر استخراج، پالایش و انتقال گاز جهت مصارف در شهرها و روستها، بخش خانگی و صنعتی و نیروگاه استمدیواریم تا سال ۱۴۰۳، ۹۵ درصد مصرف جمعیت شهری و ۴۰ درصد جمعیت روستایی از گاز طبیعی برخوردار باشند.

شرق؛ دو هفته پیش گزارشی به نقل از وزیر نفت منتشر شد که در آن هامانه گفته بود: «ایران و ژاپن (شرکت اینپکس) قرارداد توسعه میدان نفتی آزادگان را تا ۳۱ مرداد نهایی خواهند کرد.»
این مهلت دیروز به اتمام رسید و هیچ اتفاق تازه ای برای یکی از بزرگترین میادین نفتی ایران نیفتاد.
سخنگوی شرکت اینپکس روز دوشنبه اعلام کرد در روز سه شنبه (۳۱ مرداد) هیچ قرارداد جدیدی در مورد توسعه میدان آزادگان به امضا نخواهند رساند.
این سخنگوی اینپکس تصریح کرد که قرارداد آزادگان در ۲۲ اوت (۳۱ مرداد) باطل نخواهد شد: «برنامه اینپکس هنوز بر این اساس استوار است که پس از پاکسازی تمامی میا ها منطقه فعالیت توسعه را آغاز کند.»
مین روبی از میدان آزادگان بهانه ژاپنی ها برای عدم شروع عملیات اجرایی توسعه میدان نفتنی آزادگان است.
پشت پرده این بهانه جویی اما افزایش هزینه های پیمانکاری با توجه به افزایش قیمت نفت، نسبت به زمان انعقاد قرارداد است.
سخنگوی اینپکس اعلام کرد که ۹۰ درصد مین های موجود در منطقه خنثی شده است.

۲۰ سال بعد

ایران و ژاپن در سال ۲۰۰۴ میلادی پس از تقریباً سه سال مذاکره قراردادی را برای توسعه میدان عظیم نفتی آزادگان در شرق اهواز کردند.
امضای این قرارداد، در آن هنگام با اعتراض شدید آمریکا روبه رو شد.
میدان آزادگان که بر اساس برآوردهای اولیه از ۲۶ میلیارد بشکه ذخایر نفتی برخوردار است، یکی از بزرگترین میادین نفتی توسعه نیافته جهان محسوب می شود.

ادامه از صفحه ۱۱

حاصل عملکرد این مکانیسم در اقتصادهای دولتی به سادگی قابل پیش بینی است. عدم جمع آوری و انتقال کامل و مناسب اطلاعات، سبب سیاستگذاری ها و برنامه ریزی های نادرستی خواهد شد که نتیجه آن اتلاف منابع در مقیاس بسیار بزرگ است.
به عبارت دیگر اداره چنین نظام اگزانیکی عظیمی که در تعامل با مردم نیز قرار دارد زیر شکن است، هر چند به نظارت کافی و اعمال سیاست های اقتصادی در آن. اما در یک اقتصاد خصوصی که مکانیسم هماهنگ کننده، نظام قیمت ها است، تخصیص منابع توسط آحاد آزاد اقتصادی و آن هم با اطلاعات شفاف و اساسی که قیمت های بازار است و منعکس می کنند به صورت یک نظم خودکار، صورت می گیرد. در واقع در این نظام دولت به وظیفه اصلی خود یعنی حفظ و تقویت شرایط رقابتی، سیاستگزاری اقتصادی و تولید و توزیع خدمات عمومی، بازخواهد گشت.
این هدف نیز در راستای دو هدف بیان شده در بالا، در جهت افزایش رفاه اجتماعی است.

۱- ایجاد توان تعامل اقتصاد داخلی با اقتصاد جهانی: یکی از چالش های بزرگ پیش روی اقتصاد ایران، پیوستن به سازمان جهانی تجارت است. طبق قواعد این سازمان، کشورهای عضو برپاساس مزیت تولیدشان عمل می کنند و موضوع اصلی تولیدات داخلی به حمایت های دولتی در قالب ادبیات کهنه تجاری، از قبیل پرداخت یارانه یا وضع تعرفه های وارداتی تقریباً بی معنی است. مزیت نسبی در تولید کالاها ی خاص زمان یهای برای سرمایه گذاران و سیاستگران قابل تشخیص خواهد بود که، قیمت های کالاها و عوامل تولید، در نظم بازار تعیین شده باشند. بنابراین آزادسازی تولیدکنندگان و استفاده از روش های تولید کارتر ترغیب می کند و نقش طرف تولید را پررنگ می کند، در تعیین قیمت های نسبی و کیفیت کالاها و خدمات بسیار پررنگ می کند، در عین حال به آشکار شدن مزیت های نسبی و مطلق موجود در هر اقتصاد، منجر می شود که این دو مسئله به نوعی دولت تمام کشورهای خواستار عضویت در سازمان جهانی تجارت – نه فقط ایران– است.

۵- بازتعریف رابطه حاکمیت با مردم: این مسئله در حیطه تحلیل اقتصاد سیاسی قرار دارد و من از پرداخت به آن صرف نظر کرده ام. تنها به بیان این نکته بسنده می که پیوند خردی منافع اقتصادی مردم با ثبات سیاسی در هر کشور نوعی تضمین امنیتی داخلی برای حاکمیت آن کشور تلقی می شود.
مطالب ذکر شده در بندهای ۴ تا ۴، بیان صرفاً اهدافی کلی است که ترکیب آنها را می توان ایجاد یک نظام اقتصادی جدید، به عنوان هدفی کلی تر دانست، اهداف جزئی که می توان از آنها نام برد عبارتند از:
- محدود کردن بودجه عظیم و غالباً نامرؤمزای دولت، صرفه جویی در منابعی که با اختصاص یارانه های غیرعسقیم به کالاها یا مصرفی هدر می روند (یارانه بر واحد فروش)، منطقی کردن رفتار مصرفی مردم، به کار انداختن صورت رشد اقتصادی درونزا، ایجاد اشتغال مولد، از بین بردن رانت های اطلاعاتی و مفاسد اقتصادی ناشی از آنها، افزایش بهره وری عوامل کار، سرمایه فیزیکی و سرمایه انسانی در تولید، ایجاد ثبات اقتصادی در سطح کلان از طریق کاهش وابستگی به واردادهای نفتی و ...

بخش دوم: موانع اجرای فنی خصوصی سازی

۱- این بخش به بررسی موانع اساسی که در مسیر خصوصی سازی قرار دارد پرداخته و در برخی موارد نیز راه حل های ارائه می کند.
اصولاً ایجاد تغییر ساختاری در سیستم، به این معنی که اجزا و زیرگیران در سیستم ثابت بمانند اما نهادهای و قواعد بازی تغییر کنند، با مشکلات و موانع بسیاری همراه است.
نظام اقتصادی نیز از این حکم کلی مستثنا نیست و بروز موانع در راه خصوصی سازی که عبارت است از تغییر یک نهاد اساسی به نام سازمان ها و همچنین گذار از مکانیسم هماهنگ کننده برنامه ریزی متمرکز به مکانیسم هماهنگ کننده نظم بازار، اجتناب ناپذیر است.
برخی از موانع اساسی بر سر راه خصوصی سازی به شرح زیرند:

۱- انگیزه ورود بخش خصوصی: اولین مانع در برابر خصوصی سازی این است که انتظار نمی رود مردم در شرایط فعلی تمایل به خرید سهام شرکت های دولتی را متناسب با حجم واگذاری داشته باشند.
این مسئله علل فراوانی دارد که به برخی از آنها اشاره می کنم:
۱-۱- مسئله انتخاب هیات مدیره: براساس متن ابلاغیه ۴۰ درصد از سهام شرکت ها دولتی به طور مستقیم از طریق بورس و ۶۰ درصد از آن از طریق شرکت های تعاونی سرمایه گذاری استانی در قالب سهام عدالت به صورت اقساطی به مردم واگذار خواهد شد.
سهام مشمول شق دوم، ر زمان پرداخت کامل اقساط آن غیر قابل معامله بوده و مدیریت آن بر عهده شرکت های سرمایه گذاری استانی است.
با توجه به اینکه مدیران شرکت های سرمایه گذاری استانی که تحت نظارت استانداری ها اداره می شوند، توسط دولت تعیین می شوند، در مجموع عمومی نگاه های قابل واگذاری، دولت ۶۰ درصد مردم و ۴۰ درصد حق را دارا خواهند بود.
بدیهی است در این شرایط، بار دیگر مدیران دولتی برگزیده خواهند

به گزارش ایسنا، میدان نفتی آزادگان در ۸۰ کیلومتری غرب اهواز با ذخیره نفت درجای حداقل ۲۶ میلیارد بشکه و میزان قابل برداشت ۶ میلیارد بشکه در سال ۱۳۷۸ کشف شد. این میدان نفتی که میزان هیدروکربور درجای آن بالغ بر ۱۰ میلیارد بشکه است، ظرفیت تولید حداقل ۳۰۰ هزار بشکه در روز را دارد. با وجود این موقعیت ویژه برای شرکت های ژاپنی، مذاکرات دو کشور برای توسعه آزادگان تحت تاثیر فشارهای آمریکا حدود سه سال طول کشید و سرانجام در فوریه سال ۲۰۰۴ (بهمن ماه ۱۳۸۲) قرارداد ۲ میلیارد دلاری توسعه این به امضای مقامات ارشد شرکت ملی نفت ایران و شرکت اینپکس ژاپن رسید و بر این اساس اینپکس ژاپن که ۳۶ درصد از سهام آن متعلق به دولت این کشور است، ۷۵ درصد از سرمایه گذاری و حق توسعه میدان را در اختیار گرفت و باقی سهام نیز به شرکت نفتیران اینترتريد (نیکو) برای توسعه میدان نفتی آزادگان رسید.

ژاپن برای این قرارداد وام اربان قیمت ۳ میلیارد دلاری به دولت ایران پرداخت کرده بود.

پس از آن قرار بود طرف حداکثر یک سال یعنی تا اواخر سال ۱۳۸۳ این میدان از سوی طرف ایرانی به عمق پنج متر مین روبی شده و برای ادامه عملیات در اختیار پنج ژاپنی قرار گیرد، اما محافظه کاری و تعلل ژاپنی ها برای انجام مین روبی تا عمق ۱۶ متری و همچنین افزایش نرخ جهانی فولاد و سایر خدمات مورد نیاز پروژه به دلیل رشد صعودی قیمت نفت که بیشتر به بهانه گیری شبیه است تا

سخنگوی اینپکس: مهلت مان تمام نشده است

ادعای فنی و مالی باعث شده در حالی که ۲۹ ماه از امضای این قرارداد گذشته هنوز مراحل اصلی اجرای آن آغاز نشود. از سوی دیگر مناقشات هسته ای و فشارهای آمریکا به ژاپن برای در حاشیه نگه داشتن ایران به مانعی مضاعف در روند اجرای پروژه تبدیل شده است. هرچند این خواست و عقیده آمریکایی ها مبنی بر اینکه ایران از فرصت های سرمایه گذاری خود اهداف ومنظوره سیاسی – اقتصادی دارد، مورد تایید ژاپنی ها قرار نگرفت و آنها با این نظر مخالفت کرده و اعلام کردند که توسعه میدان نفتی و مسئله منع اشاعه هسته ای دو موضوع با اهمیت اما جداگانه در مورد ایران است. به هر حال از آنجا که ژاپن بزرگترین واردکننده نفت در آسیا است، نیاز استراتژیک به نفت برای تضمین امنیت انرژی دلیل اصلی امضای این قرارداد عنوان می شود.

ژاپن با تحریم نفتی ایران مخالف است

پس از اینکه ژاپنی ها دشتشان از میدان نفتی خفجی عربستان کوتاه شد تلاش کردند تا امتیاز توسعه میدان آزادگان ایران را به دست آورند و امنیت تأمین انرژی اش را حاصل کنند. اما دو مانع پیش روی ژاپنی ها است. یکی فشار آمریکا و دیگری افزایش غیرمترقبه قیمت نفت که ارزش قیمت خدمات پیمانکاری و مزایای نظیر فولاد را افزایش داده است.
ژاپن می تواند با شروع عملیات توسعه، مذاکراتش را با وزارت نفت دنبال کند.
دیروز در شرایطی که دولت ایران به پایان زمان پاسخ به بسته پیشنهادی ۵+۱

نکاتی پیرامون سیاست های کلی اصل ۴۴

خاص، به دلیل عدم ریسک پذیری و ناآشنایی این عده به قواعد بازی در بازارهای مالی باعث بروز رفتارهای گلهای (herd behaviors) در بازارهای مالی شود و حتی ممکن است بازار سرمایه را با مشکلات عدهیده ای روبه رو سازد.
یقیناً بسیاری از کارآفرینان و سرمایه گذاران بخش خصوصی که از مشاوره مدیران و اقتصاددانان بهره می گیرند به وجود این واقعیت و خطر بروز بحران های مالی آگاهند و این امر تا حد زیادی احتیاط را جاشنی ورود ایشان به عرصه خواهد کرد.
متأسفانه، این طرز تفکر که سهام یک بنگاه نباید در اختیار عدهای محدود از افراد قرار گیرد از سخنان مجریان طرح و حتی بسیاری از اقتصاددانان قابل استنباط است. آنچه مهم است، جلوگیری از ایجاد قدرت بازاری برای فرد یا گروهی خاص، توسعه کارآفرینی، افزایش بهره وری، حفظ شرایط رقابتی است. نه سرشکنی مردم سهام.
یقیناً با توسعه اقتصادی کشور که تنها در مسیر اقتصاد خصوصی امکان پذیر است، تمام افراد جامعه، حتی کسانی که سهامی ندارند منتفع خواهند شد.

۲- تأمین منابع مالی:
آن طور که از تخمین ها و ارقام اعلام شده توسط مسئولان برمی آید، مقدار سهام قابل واگذاری عددی نجومی را نشان می دهد که یقیناً تأمین منابع مالی مورد نیاز آن مستلزم ایجاد ساز و کارهای مناسب است. اکثر ناظران یکی از نکات مثبت فرآیند خصوصی سازی را جمع آوردن نقدینگی سرگردان در اقتصاد می دانند. اما مسئله اینجاست که با چه مکانیسمی این پیش بینی به واقعیت خواهد پیوست؟ بدون شک تنها راهی که می تواند این وظیفه را عهده دار باشد نظام بانکی و اعتباری کشور است. بانک ها با تجهیز منابع و اعطای اعتبارات از محل آن، بگانه مجرای تأمین منابع مالی مورد نیاز خریداران سهام هستند. اما پسپایر جالب و دین عین حال تاسف انگیز است که مصوبات مجلس و دولت و شورای پول و اعتبار در جهتی است که علاوه بر کم کردن انگیزه بخش خصوصی برای ورود به صنعت بانکداری، امکان تجهیز منابع را از موسسات پولی و اعتباری موجود نیز سلب می کند.

کاهش دستور مدوام نرخ سود بانکی، در وهله اول منجر به سرریز منابع مالی به بازار پولی غیرمشتکل که حامی مالی اقتصاد قاجاقی است می شود و در وهله دوم فشار تقاضای کالاها ی از قبیل طلا، مسکن و ... و افزایش این فشار در حالی است که توان مالی مردم برای پوشش این جزء مشکلات ساختاری اقتصاد ایران است به افزایش تورم می انجامد که در صورت رونق بازار سرمایه اثر آن در افزایش قیمت های بورس نیز ظاهر می شود. قطعاً در این شرایط که قیمت انواع سهام نیز افزایش می یابد، به طور متناسب نیاز به منابع مالی بیشتری برای خرید سهام وجود خواهد داشت. سالم ترین و سریع ترین راه برای رفع مشکل تأمین منابع مالی، آزادسازی بازار پول در گام اول و خصوصی سازی بانک های بزرگ در گام دوم است. بدین ترتیب نه تنها مشکل ناکارآمدی مدیریتی بانک های دولتی رفع می شود، بلکه با ایجاد رقابت بین بانک های تجاری، برای اعطای تسهیلات، به تدریج نرخ سود به سمت کاهش رفته و در ضمن منافع رباخواران (عرضه کننده منابع در بازار پولی غیر مشتکل) نیز کاملاً از بین می رود. این امر نیز نکته نین خاتر اهمیت است که با توجه به سهم بالای بانک های تجاری قابل واگذاری از بازار پول که نوعی قدرت بازاری برای آنها ایجاد می کند، بار دیگر اهمیت قوانین ضداحتکار و ضدترسای مطرح می شود.

لازم به ذکر است که استدلال و استنتاج تقریباً مشابهی را می توان در مورد شرکت های بیمه نیز انجام داد که برای جلوگیری از افراط بحث از بیان آن خوددردی می کند.

۳- اعتقاد مسئولان به عدم کارکرد مکانیسم های علمی اقتصاد در مورد ایران:
برای شخص سمن، از آغاز دوره کارشناسی اقتصاد، همواره این سؤال مطرح بود که سمت های اجرایی در دولت چه نیروی فوق طبیعی دارند که بسیاری از استادیات اقتصاد به محض انتصاب در سمت های یادشده، کاملاً در جهت عکس آنچه که در کلاس درس تدریس می کردند، عمل می کنند؟ پاسخ افراد یادشده این بود! «شرایط اقتصادی و فرهنگی این امور متفاوت است، در نتیجه گزاره های علمی اقتصاد متعارف در ایران کاربرد ندارند. »

البته شاید برای من که سمت دولتی نداشته ام و تحت تاثیر این نیروی جادویی قرار نگرفته ام، این پاسخ غیر قابل درک است و اثر این نیرو به گونه ای است که نوعی شناخت جدید از دانش اقتصادی را در فرد ایجاد می کند.
به هر حال چنین به نظر می آید که عدم اعتقاد مسئولان مجری فرآیند خصوصی سازی به کارکرد اقتصاد بازار براساس تئوری های اقتصاد یکپارک و مانع و خطر بزرگ در برابر خصوصی سازی است. در واقع عدم اعتقاد به کارکرد علم اقتصاد در دنیای بیرون مانع از انجام هر گونه آزادسازی واقعی به عنوان شرط لازم برای توفیق فرآیند خصوصی سازی، است. این مسئله در روزهای اخیر نیز کاملاً مشهود بود، چه در مصاحبه ای که از وزیر امور اقتصاد و دارایی در جریانید روز ۴/۲/۸۵ به چاپ رسید که به رغم اذعان به اینکه آزادسازی شرط لازم خصوصی سازی است، ابراز داشته اند که شرایط اقتصادی ایران وضعیت متفاوتی دارد و آزادسازی

گزارش خبری

آمار متضاد در واردات

سیدمسعود میرکاظمی وزیر بازرگانی در یک نشست خبری که به بهانه اختتامیه کمیسیون مشترک اقتصادی ایران و قرقیزستان تشکیل شده بود، حضور یافت و به سؤالات خبرنگاران پاسخ داد.
میرکاظمی گفت: آمار ارائه شده درخصوص واردات کالاها ی مصرفی ضد و نقیض است؛ اما حجم قابل توجهی در حدود بیش از ۴۰ درصد از واردات کالا به ایران مربوط به تجهیزات و ماشین آلات است چرا که حجم عظیمی از واردات با اعتبارات صندوق ذخیره ارزی صورت می گیرد. این در حالی است که حدود ۴۰ درصد دیگر از واردات کالا به ایران را کالاها ی واسطه ای تشکیل می دهد.
بنابراین، تنها ۲۰ درصد از واردات، به کالاها ی مصرفی اختصاص می یابد. وی افزود: در صورت مراجعه به قانون مشاهده می شود که مانعی برای تجارت در نظر گرفته نشده و دولت تنها می تواند از ابزار تعرفه ای استفاده کند، البته تعرفه ها در خصوص کالاها ی مصرفی بالاتر از سایر کالاها است.
میرکاظمی گفت: متوسط تعرفه کالاها ی واسطه ای، تجهیزات و ماشین آلات ۲۶ درصد و متوسط تعرفه کالاها ی مصرفی حدود ۴۰ و گاهاً تا ۱۵۰ درصد نیز وضع می شود.
بنابراین، ورود کالاها ی مصرفی قطعاً مشکلی برای اشتغال ایجاد نمی کند، وی تصریح کرد: تلاش وزارت بازرگانی این است که کاهش واردات را دنبال کرده و به سمت صادرات کالا سوق یابد، اما وارداتی متکرر ورود فناوری های جدید به کشور شد.
بنابراین، هدف ما این است که تعرفه ورودی و نیز عوارض گمرکی ماشین آلات را به حداقل و حتی در مواردی به صفر رسانیم.
وزیر بازرگانی با بیان اینکه اطلاعات مربوط به ورود کالاها در گمرکاتی باید از مجاری قانونی نظیر گمرکات ارائه و متناسب با آن نتیجه گیری ها صورت گیرد، افزود: در هیچ جا برای ورود هیچ کالایی نمی توان محدودیت ایجاد کرد؛ چرا که در این صورت بستر لازم برای ورود به سازمان جهانی تجارت را با تهدیدات رز رقابستی از دست خواهیم داد.
وی اظهار داشت: علاقه مندیم که واردات کالاها ی مصرفی به حداقل برسد، اما در این راستا نیز برای ورود کالاها ی باکیفیت به کشور، موسسه استاندارد فعال شده و بعضاً مشاهده می شود که برخی از کالاها در گمرکات به دلیل نداشتن کیفیت مطلوب برگشت می خورد و می توان گفت که بحث کیفیت در کالاها ی مصرفی کم کم جایگاه خود را در ورود و صدور کالا باز کرده است.
میرکاظمی درخصوص ورود کالاها ی قاچاق به کشور گفت: ایران با دارا بودن مرزهای گسترده باید بیشتر کنترل بر روی ورود کالاها ی قاچاق داشته باشد.
وزیر بازرگانی در پاسخ به سئوالی مبنی بر گذشت بیش از یک سال از عمر دولت نهم و نقاط ضعف و قوت وزارت بازرگانی در بحث های مربوط به بازرگانی داخلی گفت: قانون برنامه توسعه هیچ گونه مانعی برای صادرات، واردات و تجارت نداشت، دولت قائل نشد و فقط در بند «ج» ماده ۳۹ به دولت اجازه داده برای کالاها ی حساس و ضروری و نیز خدمات عمومی بتواند قیمت وضع کند و حتی اگر کسانی که عرضه کننده هستند، در چرخه واردات متضرر شدند، دولت باید تذکر آن را بپردازد.
وی افزود: بازار ایران جدا از بازارهای جهانی نبوده و در برنامه چهارم توسعه نیز تعامل با اقتصاد جهانی دیده شده، این در حالی است که اگر قیمت فولاد در سطح جهانی افزایش یابد، به دلیل واردات کشور درخصوص این کالا است، چرا که تبعیت از قیمت های بازار جهانی دارد، البته یارانه هایی نیز برای تعادل بازار از سوی دولت به این کالا اختصاص می یابد که اندکی از قیمت وضع کرد و حتی اگر کسانی که عرضه کننده هستند، در چرخه واردات متضرر شدند، دولت باید تذکر آن را بپردازد.
وی افزود: بازار ایران جدا از بازارهای جهانی نبوده و در برنامه چهارم توسعه نیز تعامل با اقتصاد جهانی دیده شده، این در حالی است که اگر قیمت فولاد در سطح جهانی افزایش یابد، به دلیل واردات کشور درخصوص این کالا است، چرا که تبعیت از قیمت های بازار جهانی دارد، البته یارانه هایی نیز برای تعادل بازار از سوی دولت به این کالا اختصاص می یابد که اندکی از قیمت های داخلی را کاهش می دهد.
میرکاظمی ادامه داد: در دوره پس از حضور دولت نهم در وزارت بازرگانی تهدیداتی برای تعادل بازار به کار بسته شد، به نحوی که برنامه هایی در حوزه تنظیم بازار داخلی صورت گرفته که به تعادل بازار پزلاتی نظیر شش عید انجامیده است.

وی با اشاره به نوسانات طبیعی و غیرطبیعی در بازار داخلی اظهار داشت: نوسانات غیرطبیعی قطعاً بازار داخلی را متشنج می کند که در این راستا وزارت بازرگانی برای تعادل بازار شب عید با برنامه ریزی محصولات کشاورزان را بازار جهانی دارد، البته یارانه هایی نیز برای تعادل بازار از سوی دولت به این کالا اختصاص می یابد که اندکی از قیمت وضع کرد و حتی اگر کسانی که عرضه کننده هستند، در چرخه واردات متضرر شدند، دولت باید تذکر آن را بپردازد.
وی افزود: بازار ایران جدا از بازارهای جهانی نبوده و در برنامه چهارم توسعه نیز تعامل با اقتصاد جهانی دیده شده، این در حالی است که اگر قیمت فولاد در سطح جهانی افزایش یابد، به دلیل واردات کشور درخصوص این کالا است، چرا که تبعیت از قیمت های بازار جهانی دارد، البته یارانه هایی نیز برای تعادل بازار از سوی دولت به این کالا اختصاص می یابد که اندکی از قیمت های داخلی را کاهش می دهد.
میرکاظمی ادامه داد: در دوره پس از حضور دولت نهم در وزارت بازرگانی تهدیداتی برای تعادل بازار به کار بسته شد، به نحوی که برنامه هایی در حوزه تنظیم بازار داخلی صورت گرفته که به تعادل بازار پزلاتی نظیر شش عید انجامیده است.

وی با اشاره به نوسانات طبیعی و غیرطبیعی در بازار داخلی اظهار داشت: نوسانات غیرطبیعی قطعاً بازار داخلی را متشنج می کند که در این راستا وزارت بازرگانی برای تعادل بازار شب عید با برنامه ریزی محصولات کشاورزان را بازار جهانی دارد، البته یارانه هایی نیز برای تعادل بازار از سوی دولت به این کالا اختصاص می یابد که اندکی از قیمت های داخلی را کاهش می دهد.
میرکاظمی ادامه داد: در دوره پس از حضور دولت نهم در وزارت بازرگانی تهدیداتی برای تعادل بازار به کار بسته شد، به نحوی که برنامه هایی در حوزه تنظیم بازار داخلی صورت گرفته که به تعادل بازار پزلاتی نظیر شش عید انجامیده است.

میرکاظمی گفت: اولین بار پس از ۳۰ سال گذشته وزارت بازرگانی بحث تحریم در روز محصولات کشاورزان را اجرایی کرد به نحوی که در بخشی نظیر خرید گندم، این سیستم اجرایی شد. این در حالی است که خرید گندم داخلی ۱۱ میلیون تن بوده که می توان اجرای این سیستم را به سایر محصولات نیز تعمیم داد.
وی اعلام کرد: برنج و چغندرقد به زودی توسط این سیستم خریداری خواهد شد.
وزیر بازرگانی از افتتاح رسمی فروش آرد به خبازان و واحدهای صنعتی از طریق بانک ها، در چند روز آتی خبر داد: پروژه های ملی و عمرانی طی برنامه سیمان مورد نیاز خود را تحویل می گیرند. این در حالی است که بخشی از سیمان مورد نیاز کارخانجات نیز توسط خودشان وارد می شود.
وی افزود: مصرف تیراهن کشور در حدود سه میلیون تن است، این در حالی است که میزان تولید کشور بین یک میلیون تا یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن است که باید ۲ میلیون باقی مانده نیاز کشور به نحوی از طریق واردات جبران شود.
میرکاظمی تاکید کرد: درخصوص جبران این کسری می توان دو اقدام انجام داد. به نحوی که قیمت داخل را پایین نگاه داشته و در مقابل بخش کشور پذیرا باشد که کالاها ی خود را در بورس عرضه کند، البته این ابلاغ نیز به صنایع صورت گرفته که واردات مواد طراز با قیمتی جهانی صورت گیرد و دولت برای تعادل بازار داخلی یارانه دهد.
میرکاظمی با اشاره به اختصاص ۳۵۰ میلیارد ریال یارانه برای بحث واردات تیراهن به کشور گفت: دولت برای بحث تیراهن ۳۵۰ میلیارد ریال یارانه در نظر گرفته که در صورت انجام واردات توسط بخش خصوصی، در صورت علاقه مندی دولت به قیمت گذاری، این امر صورت گرفته و دولت از محل این مبلغ یارانه پرداخت می کند.

رستاک.com منبع